

Το λείψανο του Αγίου που πέταξαν οι Τούρκοι σε χώρο ακαθαρσιών

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Άγιος Παύλος ο Πελοποννήσιος ο Οσιομάρτυρας τιμάται από την εκκλησία μας στις 22 Μαΐου.

Τα Ιερά Λείψανα του Αγίου φυλάσσονται στη Μονή Βαρσών Αρκαδίας. Το τρίχινο ματωμένο ένδυμά του Αγίου βρίσκεται στη Μονή Αγίας Ματρώνας Ύδρας.

Ο Άγιος Παύλος γεννήθηκε στο χωριό Σοποτό της Επαρχίας Καλαβρύτων και ανατράφηκε με χριστιανοπρέπεια από γονείς φτωχούς μεν, αλλά ενάρετους ορθόδοξους χριστιανούς. Το πρώτο του όνομα ήταν Παναγιώτης.

Σε μικρή ηλικία ήλθε στην Πάτρα, όπου έμαθε την τέχνη του σανδαλοποιού και παρέμεινε εκεί εργαζόμενος έντιμα, για 14 χρόνια. Κατόπιν έφυγε από την Πάτρα και ήλθε στα Καλάβρυτα, όπου για την εξάσκηση του επαγγέλματος του, νοίκιασε ένα εργαστήριο. Οι ιδιοκτήτες όμως του εργαστηρίου, απαίτησαν από τον Παναγιώτη περισσότερο νοίκι απ' ότι συμφώνησαν και τον έκλεισαν στη φυλακή, όπου πιεζόμενος ο μάρτυρας και επάνω στον θυμό του είπε: «Τούρκος να γίνω αν δώσω περισσότερα». Τελικά τους έδωσε το νοίκι που ζητούσαν και αφού βγήκε

από τη φυλακή, έφυγε από τα Καλάβρυτα και πήγε στην Τρίπολη, όπου διασκέδαζε στα περίχωρα της με δύο άλλους φίλους του, λέγοντας ότι ήταν Τούρκος.

Η συνείδηση του όμως τον ήλεγξε και έφυγε για το Άγιον Όρος. Εκεί πήγε στην Ιερά Λαύρα του Αγίου Αθανασίου, κοντά σ' ένα σοφό Πελοποννήσιο γέροντα τον Τιμόθεο, στον οποίο εξομολογήθηκε και έτυχε πνευματικής παρηγοριάς. Αργότερα έγινε μοναχός με το όνομα Παύλος. Μετά με τον γέροντα του Τιμόθεο ήλθε σε Ρώσικο κοινόβιο του Αγίου Όρους, όπου έμεινε τρία χρόνια. Εκεί άναψε και ο πόθος του μαρτυρίου μέσα του.

Σε ηλικία 25 ετών πήγε στη Σκήτη της Αγίας Άννας και υποτάχθηκε στον πνευματικό πατέρα Ιερομόναχο Ανανία, στον οποίο εξομολογήθηκε τον πόθο του για το μαρτύριο. Εκεί δοκιμάστηκε για 40 ημέρες πήρε την ευλογία των Πατέρων και αναχώρησε για το μαρτύριο. Έφθασε στη Μονή του Μεγάλου Σπηλαίου, όπου αγωνίστηκε με νηστεία και προσευχή για 40 ολόκληρες ημέρες. Κατόπιν αναχώρησε για τα Καλάβρυτα και από εκεί πήγε στην Τρίπολη.

Πληροφορήθηκε ότι στο Ναύπλιο βρισκόταν ένας εξάδελφος του εξωμότης και έτσι αναχώρησε για την πόλη αυτή, προκειμένου να διορθώσει τον εξάδελφο του. Παρέλαβε τον εξωμότη αυτόν σαν συνοδίτη, επανήλθε στην Τρίπολη και παρουσιάστηκε στον Μουφτή της πόλης, από τον οποίο έλαβε έγγραφη διαταγή να παραστεί μπροστά στον κριτή, την ημέρα μεγάλης σύναξης πολλών προκρίτων χριστιανών και Αρχιερέων.

Στή σύναξη λοιπόν αυτή, ο Παύλος, μπροστά σ' όλους κήρυξε τη Θεότητα του Χριστού και έκανε δριμύτατο έλεγχο της μουσουλμανικής θρησκείας. Ο κριτής, μπροστά στην αμετάθετη γνώμη του μάρτυρα, τον καταδίκασε να καεί ζωντανός. Κάποιοι Τούρκοι όμως, είπαν ότι ενδέχεται οι χριστιανοί να πάρουν την στάχτη και τα λείψανα του μάρτυρα, ο κριτής μετέβαλε την απόφαση του και έτσι τον αποκεφάλισαν στις 22 Μαΐου 1818 μ.Χ. στην Τρίπολη σε ηλικία είκοσι οκτώ ετών. Το τίμιο λείψανο του το πέταξαν στο χώρο ακαθαρσιών του σπιτιού ενός Τούρκου ηγεμόνα. Το παρέλαβαν όμως κρυφά οι χριστιανοί και αφού το καθάρισαν στην Ιερά Μονή Αγίου Νικολάου Βαρσών, το ενταφίασαν.

Το μαρτύριο του συνέγραψε ο Ιερομόναχος Ιάκωβος Βερτσάγιας ο Ζακυνθινός, Αγιορείτης του Ρώσικου κοινοβίου. Ναός του Αγίου βρίσκεται στην Τρίπολη και εικόνα του στον ναό των Είσοδίων της Θεοτόκου στην Αθήνα (Καπνικαρέα).

Ορισμένοι Συναξαριστές, αυτή τη μέρα και μαζί με τη μνήμη του νέου οσιομάρτυρα Παύλου, αναφέρουν και τη μνήμη του αγίου νεομάρτυρα Μήτρου ή Δημητρίου του Πελοποννήσιου, που η κυρίως μνήμη του είναι την 28η Μαΐου, όπου και η ημέρα του μαρτυρίου του. Αυτό γίνεται, προφανώς διότι και οι δύο τιμώνται

στην ίδια πόλη την Τρίπολη της Αρκαδίας, όπου βρίσκονται και τα Ιερά λείψανα τους.